

скъпо си продавашъ любовта. За сега у всички хора има само единъ материаленъ взездъ. Онзи обича красивата жена все за нѣщо. Онзи обича търговеца все за нѣщо. Ученикътъ обича учителя си все за нѣщо. На всѣкъде все користолюбие, а то трѣбва да изчезне! Трѣбва да познаваме учителя си вѣнъ отъ това, което носи въ себе си, вѣнъ отъ неговата професия. Трѣбва да познаваме лѣкаря вѣнъ отъ неговата лѣкарска професия. Трѣбва да познаваме майката не само въ формата на майка, трѣбва да познаваме тази душа, тя е свободна, въ нея има нѣщо по високо отъ проявата на майка. Христосъ казва: „Онѣзи, които изпълняватъ волята Божия, сж мои майки, братя, сестри“. Какъвъ е дълбокиятъ смисълъ на тѣзи думи?

Та казвамъ: има нѣщо по-високо отъ бащата; има нѣщо по-високо отъ майката; има нѣщо по-високо отъ брата; има нѣщо по-високо отъ сестрата; има нѣщо по-високо отъ приятеля. Какво е тога? — Е, не го знаемъ. Туй е толкова свещенно, че не може да се каже, но има нѣщо!

Тогава, какво казва Христосъ за онзи свѣтъ? Ще кажатъ нѣкои: сроднитѣ души, нали? Да кажешъ онова най-великото, значи да кажешъ думитѣ: „Господи, Боже, мой!“ На български езикъ нѣма по-свещена, по-висока дума отъ тази. Тази е думата, която съдържа всичко. Тя е по-висока отъ майка, баща и братъ. Българинътъ, като дойде до нѣкъдѣ, дѣто не може да разрѣши въпроса, въздъхне си и каже: Господи Боже! Тогава въ неговата душа настава облекчение. Българинътъ трѣбва да прѣвърне тия двѣ думи въ едно. Той казва: